

РЕШЕНИЕ

№ 7048

гр. София, 17.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 80 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ДИМИТЪР Г. ЦОНЧЕВ**

при участието на секретаря **ДЕСИСЛАВА ПЛ. КАРАГЪЗОВА**
като разгледа докладваното от **ДИМИТЪР Г. ЦОНЧЕВ** Гражданско дело № 20221110159806 по описа за 2022 година

Производството е по реда чл. 12 и сл. от ЗЗДН.

Образувано е по молба, подадена на основание чл. 8, т. 1 от ЗЗДН от Н. В. Д., ЕГН *****, с която търси защита от домашно насилие от Т. И. В., ЕГН *****.

В молбата и уточнителната молба се твърди, че страните са първи братовчеди. Ответникът е агресивен и несдържан, като на 24.07.2022 г. е нанесъл побой на молителя, вследствие на което е образувано досъдебно производство.

На 08.10.2022 г. около 19.00 часа, ответникът, имайки неоснователни претенции към начина на паркиране на автомобила на молителя, повикал полицейски служители на място и в тяхно присъствие на улицата пред съсобствения им имот, находящ се в гр. Берковица, ул. „Берковска река“ № 20. В присъствието на полицейските служители налетял с цел физическа саморазправа на, като се отправил се рязко с бърза крачка към него със свит юмрук в ръка, викайки „сега ще те утрепам, унищожи ми лозичката“. Те успели навреме да го спрат да удари молителя, но вследствие на това същият, очевидно подразнен от неуспешния опит да причини на пострадалия ново телесно увреждане, започнал в изблик на безсилие и агресия, да ритва и троши каквото му се изпречи на пътя. Изритал голяма пластмасова кофа, пълна с вода, която вследствие на ритника се ударила в автомобила на молителя марка „Ауди“, модел „А4“, рег. № СВ2314СА, с което му причинила увреждания по предната част. Докато извършвал тези действия, същият не спрял да отправя спрямо молителя заплахи - „ще те смачкам“, „ще те утрепам“, „ще те убия“. Продължил да ритва и да чупи по двора - саксиите на сестра му, изкоренил цветята. Всичко това било заснето и от

видеорегистратора в патрулния полицейски автомобил, пристигнал на място.

Ответникът оспорва фактическите твърдения, изложени в молбата, отрича да е осъществил акт на насилие. Предлага различна интерпретация на фактическа обстановка и твърди, че е жертва на злоупотреба с право. Тезата се поддържа и в депозираната писмена защита.

По допустимостта на молбата:

Молбата е подадена в срока по чл. 10, ал. 1 ЗЗДН. Твърди се, че страните са роднини по съребрена линия четвърта степен (първи братовчеди), поради което съдът приема, че е подадена от лице, което има право да търси защита по реда на ЗЗДН, съгласно чл. 3, т. 6 ЗЗДН, срещу лице, което има право да отговаря по молбата. Налична е активна и пасивна легитимация на страните, с оглед на което молбата е допустима.

По основателността:

На първо място, нужно е изрично да се посочи, че доколкото молбата е постъпила в съда преди изменението на ЗЗДН с ДВ бр. 66 от 1.08.2023 г., то на основание § 30. от ПЗР към ЗЗДН приложим е редът преди изменението на закона.

След като обсъди събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира молбата за основателна.

Приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Обявено е за безспорно и ненуждаещо се от доказване, че страните са роднини по съребрена линия четвърта степен (първи братовчеди). Отношенията им са влошени.

На 08.10.2022 г. около 19:00 часа в съсобствения им имот, находящ се в гр. Берковица, ул. „Берковска река“ № 20, между страните възникнал спор относно местоположението, на което бил паркиран автомобила на молителя марка „Ауди“, модел „А4“, рег. № СВ2314СА и по-конкретно дали има възможност за достъп до спирателен кран за водата, обслужващ жилището на ответника. Бил подаден сигнал до РУ-Берковица. На място първоначално пристигнал патрул на КАТ, състоящ се от свидетелите Тодор Герасимов и Н. Н. Те установили, че не се касае до нарушение, свързано с контрола на автомобилния транспорт (КАТ), поради което извикали за съдействие екип на „Охранителна полиция“. На място дошли и свидетелите И. Г. и Б. Т. През цялото време страните Н. Д. и Тодор В. говорили на висок тон помежду си, нямало закани и обиди. Полицейските служители разпоредили на молителя Н. Д. да премести паркирания автомобил марка „Ауди“, модел „А4“, рег. № СВ2314СА, което той отказал. Ответникът се ядосал, ритнал една пълна с вода пластмасова кофа, която се ползвала за поливане на цветя, тя се спукала и ударила паркирания автомобил марка „Ауди“, модел „А4“, рег. № СВ2314СА като му причинила щети по фара и бронята.

Не е спорно и от показанията на всички разпитани свидетели, както и декларацията по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН, сведение и заявление от Н. Д. се установява, че на 08.10.2022 г. около 19:00 часа в съсобствения им имот, находящ се в гр. Берковица, ул. Берковска река № 20, между страните възникнал спор относно местоположението, на което бил паркиран автомобила на молителя марка „Ауди“, модел „А4“, рег. № СВ2314СА и по-

конкретно дали има достъп до спирателен кран за водата, обслужващ жилището на ответника.

В останалата част, относно развитието на спора, доказателствените източници са противоречиви.

Съдът кредитира показанията на четиримата полицейски служители Герасимов, Н, Г и Трайков, които относително непротиворечиво изясняват, че не е имало физическа саморазправа, опити за такава, закани, обиди, а единствено спор на висок тон. Те оборват декларацията по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН, в частта, в която се твърди, че ответникът налетял с цел физическа саморазправа с молителя в присъствието на полицейските служители, като се отправил се рязко с бърза крачка към молителя със свит юмрук в ръка, викайки „сега ще те утрепам, унищожи ми лозичката“, като бил възпрян от полицаите. Прави впечатление, че твърдения за подобно поведение отсъстват дори в производните в тази част показания на свид. Цветкова – сестра на молителя. Съдът кредитира показанията на полицейските служители, доколкото относително добре хармонират, едни с други, не разкриват съществени вътрешни противоречия и може да се направи извод, че тази група свидетели са в най-малка степен заинтересовани от изхода на делото.

Не се доказва по несъмнен начин, че ответникът е унищожил цветята в двора, тъй като в показанията на свид. Цветкова се съдържат твърдения, че това е осъществено от ответника, а в показанията на свид. В.а, че е осъществено от молителя. При това положение и доколкото никой от полицейските служители не твърди да е възприел подобно поведение от някой от участниците в конфликта, съдът приема за недоказани твърденията ответникът да е унищожил насаждения в двора на съсобствения имот.

От показанията на свидетелите И Г и Н Н непротиворечиво се изяснява, че ответникът е ритнал кофа с вода по посока автомобила на молителя. От показанията на свид. Г става ясно, че ответникът ритнал кофата, защото се ядосал от развитието на спора. Показанията им отлично кореспондират с декларацията по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН, сведение и заявление от Н. Д., в които той посочва същия акт. Съдът кредитира декларацията по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН, сведение, заявление и показанията на свид. Цветкова, че кофата е причинила увреждане в предната част на автомобила, защото изброените доказателствени източници добре хармонират едни с други и не са оборени от други доказателствени източници. Полицейските служители Г и Н също свидетелстват, че молителят е казал, че автомобилът му бил увреден, но те не възприели подобно увреждане. Следва обаче да се посочи, че това, че не са възприели увреждането, не означава, че такова не е имало, тъй като деянието е осъществено в тъмната част на денонощието и е обяснимо да не възприемат нараняване на целостта на лаковото покритие на тъмен на цвят автомобил.

Съдът не кредитира показанията на свид. М В.а, че ответникът не е ритал кофата, а се спънал в нея, тъй като са категорично оборени от показанията на свидетелите Г и Н, които неколкратно в хода на разпита излагат, че са възприели ритане на кофата от ответника. Следва да се приеме, че в тази част показанията на свидетелката са недостоверни, като това е обусловено от родството ѝ с ответника и заинтересоваността от изхода на делото.

Въпреки множеството други дребни противоречия в доказателствените източници, те не следва да бъдат подробно обсъждани, тъй като нямат съществено значение за крайния изход на спора.

Други относими към предмета на доказване доказателства не са ангажирани.

Поведението на ответника съставлява акт на домашно физическо, психическо и емоционално насилие. То е реализирано като на 08.10.2022 г. около 19:00 часа в съсобствения на страните имот, находящ се в гр. Берковица, ул. Берковска река № 20 ответникът ритнал пълна с вода пластмасова кофа, по посока паркирания автомобил марка „Ауди“, модел „А4“, рег. № СВ2314СА на молителя, тя се спукала и ударила паркирания автомобил марка „Ауди“, модел „А4“, рег. № СВ2314СА като му причинила щети по фара и бронята.

Касае се до проява на индиректно физическо насилие, насочено към молителя. Деянието не може да се разглежда изолирано, а в контекста на цялата ситуация и влошените отношения между страните. Ответникът при спор относно местоположението на паркирания от молителя автомобил пред четирима полицейски служителя, дошли по сигнал, демонстративно е изритал кофа пълна с вода по посока на автомобила и го е увредил. По този начин е манифестирал желанието си да изрази превъзходство над молителя, като ясно му покаже, че може да осъществи всякакви неправомерни действия и да разрешава спорове между тях не по установения ред, като дори органите на реда на са в състояние да го възпрат.

Ето защо молбата относно описаното в предходния абзац деяние е основателна, като на основание чл. 15, ал. 2 ЗЗДН следва да се издаде заповед за защита.

Другите твърдени в молбата актове на насилие, останаха недоказани в хода на производството.

По отношение на мерките за защита:

Доказаното наличие на акт на домашно насилие има за законна последица определяне на мярка по чл. 5, ал. 1 ЗЗДН. Преди всичко при налагането на мерките по чл. 5, ал. 1 ЗЗДН, съдът не е обвързан от искането на молителя, а следва да наложи по своя преценка една или повече защитни мерки, както и да съобрази за какъв срок да наложи мерки за защита, ако налага такива /по арг. от чл. 16, ал. 1 ЗЗДН/.

В настоящия случай подходящи за осъществяване на защита на молителя се явяват мерките по чл. 5, ал. 1, т. 1, т. 3 (ред. ДВ, бр. 102 от 2009 г.), а именно: да се задължи нарушителя да се въздържа от извършване на домашно насилие спрямо молителя и да бъде наложена забрана да приближава молителя, жилището, местоработата, местата, които посещава за отпих, местата, където осъществява социални контакти на по-малко от 3 метра.

Касае се до относително дързък акт на психическо и емоционално насилие, извършен в контекста с силно влошени отношения между дстраните. За да бъде минимизирана възможността за последваща ескалация на отношенията им, е нужно да бъде ограничена възможността за контакт.

Срокът на мярката по чл. 5, ал. 1, т. 3 (ред. ДВ, ДВ, бр. 102 от 2009 г.) (ред. ДВ, ДВ, бр. 102 от 2009 г.) ЗЗДН е необходимо да бъде 12 месеца. Съгласно чл. 5, ал. 4 (ред., ДВ бр. 102 от 2009 г., в сила от 22.12.2009 г.) от ЗЗДН „във всички случаи съдът с решението по чл. 15, ал. 1 налага на извършителя и глоба в размер от 200 до 1000 лв.“.

При преценката си относно размера на глобата, съобразявайки изложеното по-горе и доколкото приема, че целите на закона могат да бъдат постигнати най-вече чрез двете кумулативни мерки, намира, че следва да бъде в минимален размер от 200 лв.

По разноските:

На основание чл. 11, ал. 2 от ЗЗДН дължимата държавна такса по делото следва да се възложи в тежест на ответника, която съгласно чл. 3 от Тарифата е в размер на 25 лева, дължима в полза на съда, доколкото съгласно чл. 11, ал. 1 от ЗЗДН тя не се внася предварително от молителя.

На основание чл. 11, ал. 2 ЗЗДН разноските, сторени от молителя в размер на 460 лв., следва да бъдат възложени на ответника.

Водим от горното съдът на основание чл. 15, ал. 2 ЗЗДН

РЕШИ:

ИЗДАВА заповед за защита на основание чл. 15, ал. 2 ЗЗДН срещу **Т. И. В.**, ЕГН ***** и му **НАЛАГА** мерки за защита на основание чл. 5, ал. 1, т. 1, т. 3 (ред. ДВ, бр. 102 от 2009 г.) ЗЗДН, като го **ЗАДЪЛЖАВА ДА СЕ ВЪЗДЪРЖА** от извършване на домашно насилие спрямо **Н. В. Д.**, ЕГН ***** **ЗАБРАНЯВА ДА ПРИБЛИЖАВА Н. В. Д.**, ЕГН ***** , жилището, местоработата, местата, които посещава за отдих, местата, където осъществява социални контакти на по-малко от 3 метра, считано от датата на издаване на заповедта за срок от 12 месеца.

ПРЕДУПРЕЖДАВА на основание чл. 21, ал. 3 ЗЗДН **Т. И. В.**, ЕГН ***** , че при неизпълнение на настоящата заповед, полицейският орган е длъжен да го задържи и незабавно да уведоми органите на прокуратурата.

НАЛАГА на **Т. И. В.**, ЕГН ***** глоба в размер на **200 лв.** на основание чл. 5, ал. 4 (ред., ДВ бр. 102 от 2009 г., в сила от 22.12.2009 г.) от ЗЗДН.

ОСЪЖДА Т. И. В., ЕГН ***** **ДА ЗАПЛАТИ** по сметка на Софийския районен съд държавна такса в размер на 25 лв. на основание чл. 11, ал. 2 ЗЗДН.

ОСЪЖДА Т. И. В., ЕГН ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на **Н. В. Д.**, ЕГН ***** сумата от **460 лв.** – разноси в производството на основание чл. 11, ал. 2 ЗЗДН.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в **7-дневен срок** от връчването му на страните, като издадената заповед подлежи на незабавно изпълнение на основание чл. 20 ЗЗДН.

Препис от настоящото решение да се изпрати на РУ на МВР по местоживее на нарушителя за сведение и изпълнение, съгласно чл. 21, ал. 1

ЗЗДН.

След влизане в сила на решението делото да се докладва за служебно издаване на изпълнителен лист.

Съдия при Софийски районен съд: _____